

LBRIS

We know
books

Alexandra Bogus

Se nasc nopți
cu a ta iubire

//bestseller

Chișinău • București
2022

*Care e dovada că ești tu și ești om?
 Artă-te cum poți tu mai bine, găsește-te și păstrează autenticitatea!*

 privire și faci parte din acel tot. Totul fiind, nu ce te înconjoară, dar ce înconjori tu. De multe ori vedem lumea cu alte viziuni, viziuni-standarde, viziuni-abstracte, viziuni-proprii, viziuni-explozii. Cratima conturează capacitatea omului de a numi cumva viziunile sale. Și eu făcând parte din lumea oamenilor, animalelor, păsărilor, la fel eman viziuni. Prin ele, exal bună-tate, răutate, gingășie, confuzie, gelozie, liniș-te. Acestea sunt aranjate pe rafturi într-o ma-nieră oarecum încurcată, cu teamă și încre-dere totodată. Viziunile se dezvoltă împreună cu tine, când pui într-o infuzie și ceai verde și ceai de fructe, plus stropi acri de lămâie și vezi în acest ceai o bună-tate negustoasă, dar atât de specială.

*Și cum a zis Igor Guzun în „VINIL”:
„fără poezie, în lume s-ar auzi doar
lătratul”.*

Cam sur în luna din lumea lunilor de pe lună pentru unii,
Pentru tine-destul de curcubeu strâns de bunii –
Chemări de la cel mai Foarte Aproape la cel Mai de Deasupra
Cer.
Unde standardul e un latte și restul e pe cât de neordinar,
pe cât de deschis la lumina unui felinar.
Ploaia de iarnă, la rugămintea inexistentului, face față soarelui
din interior,
Dar te prinde adineauri și te derutează cu mult spor.
Jos-sus, sus-jos și ritmic păstrezi căldura în tine și cel de alături
E mai mult decât explozii, e viața doar a ta și a sa,
fără alte pierderi,
E viață, zi, noapte între voi, e infinitatea fără de limite umane
E emoție și puritate pe străzile urbane.

*Câte circuite vitale ale naturii avem?
Dintre toate aleg cel al iubirii. Circuitul
iubirii e fantomatic și ziua începe cu
noaptea, iar noaptea cu ziua. Din nou
zi și din nou noapte. Din nou această
zi! Din nou această zi... Observăm o
diferită interpretare a vieții și totul e
din cauza iubirii.*

Cinci secunde ascunse într-o dimineață rătăcită
între ieri și azi,
Patru mișcări într-un tango la o trecere de pietoni,
unde ai șansa să cazi,
Trei necunoscute într-o umbră luminată de o clipă
cu adevărat trăită,
Doi oameni cu privirea caldă și o emoție nou-venită,
Unu, doar un apus presat la orizont,
Zero îndoieli la front.

Jubirea e rătăcită undeva printr-o pădure destul de uscată, dar plină de viață. Mergi desigur cu profunzimea încă nu deplină, de altfel, profunzimea se divizează în profunzi și a mea-profunzimea mea. Profunzimea mea mi se părea mult prea sinceră, însă suntem oameni-prădătorii unui lux material și spiritual. Mereu tindeam spre un lux spiritual, dar e egoism total, de acord? Banalitatea deseori e căutată, de altfel e și găsită. Am căutat banalitatea în a fi superficial. Învățăm. Învățăm sa facem ce se face, deseori „a face” deja nu mai e echivalentul lui „a crea”, și din nou superficialitatea cucerește. Restabilirea unei parole pentru a accesa un site e mult mai rapidă ca restabilirea unei etape din propria viață. O idee e să îți insuflă ideea ce a fost inexistent și că de fapt totul e spre binele tău. Iubirea e și ea superficială și dacă să crezi cu adevărat în ea, ai de pierdut. Nu e vorba despre acea încredere la propriu, dar faza e că iubirea e foarte multă și ești capabil să iubești orice și pe oricine, ceea ce uneori poate să pară foarte nesincer, dar asta e, atașarea e un start.

Urlet lăuntric inexistent, pentru ca unde undele
a fost rătăcit?
Prin unde colorate cred, presupun cert
Spațiu de șoapte înainte de „de ce-ul” ce se apropie
de firava ureche,
Ești tabloul ca focul veșnic, ești pereche
De doi ochi lăsați să se scufunde în bunătatea stoarsă
sub întregul cer,
A mea, perechea mea unde undele dubioase pier.